GIRONINS AL MÓN: L'HORA D'EN JORDI XUCLÀ.

Opinió | 31-01-2014 | 14:58

Fa pocs mesos ens va deixar en Lluís Maria de Puig, després d'una intensa i profitosa vida política a les institucions europees. El que va ser diputat i senador del partit socialista va exercir importants responsabilitats, entre elles la presidència de les assemblees parlamentàaries de la UnioUnió Europea occidental i del Consell d'Europa. Els qui el varemvàrem conèixer sabem que va posar tot el seu cabal humà, professional i polític al servei d'una Europa que, com tants catalans, volia pròospera, justa i solidària.

Ara, un altre polític de casa nostra, l'olotí Jordi Xuclà, ocupa, en certa manera el buit deixat per de De Puig. Ho fa des de la família liberal, que comparteix tambetambé aquells valors en un continent sacsejat per crisis de tota mena. Aquesta setmana ha estat elegit, amb un claríssim suport dels liberals europeus, com a Ppresident del grup parlamentari liberal al Consell d'Europa.

Més enllà de la gran tasca d'aquests dos gironins, que ens prestigia com a país, val la pena aturar-se a reflexionar entorn d'un dels mes més reiterats arguments dels contraris a la independència de Catalunya. Diuen que quedaríem fora de les institucions europees, fora de les institucions nacionals i pràcticament fora de la galàxia. Vaja, Catalunya esdevindria una mena d'Albaniad?Albània dels pitjors anys del comunisme aillacionistaaïllacionista, sigui dit amb respecte al soferts albanesos!

Qui sol emetre aquesta línia argumental, però, ho fa des de posicions mentals ben poc europeistes.Què es és Europa sinòsi no una voluntat creativa, integradora, oberta? Ben a l''inrevèsl?inrevés del tràgic espanyolisme de pandereta, tancat, poruc i recelòsrecelós de l'exterior, que domina l'escenari ultradretà de la capital del regne.

Els catalans, nascuts com a nació de l'esperit carolingi, impregnats al llarg de tota la història d'una inequívoca i tossuda voluntat d'obertura a una Europa que es és casa nostra, escoltem les grotesques amenaces entre el somrissomrís i la tristesa. Riem perqueperquè davant tanta niciesa veiem la batalla guanyada, ens entristim per la misèria intelectualintel?lectual que posen de relleu aquells arguments...

En Jordi Xuclà, es és un home de món. Les seves relacions internacionals son són d'un abast que, molt pocs polítics catalans han assolit. Quan ens representa a l'exterior, els seus interlocutors entenen que el país que representa val la pena. Potser en Jordi els explica la nostra història milenàriamil?lenària, però sobretot els fa palès que els catalans formem part d'una naciònació que vol jugar un paper rellevant en aquest món contradictori i global . La nostra aportació, en la cultura, en la recerca de la justícia social i en el progrés dels ciutadans, ben segur, és apreciada arreu. Felicitats, Jordi... I bona feina!

Autor: Pere Macias i Arau/GN